

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים
ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
מועד הבחינה: קיץ תשע"ד, 2014
מספר השאלון: 136,001206

תנ"ך

2 יחידות לימוד

על פי תכנית הלימודים החדשה המעודכנת

הוראות לנבחן

- א. משך הבחינה: שתיים וארבעים וחמש דקות.
- ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה חמישה פרקים.
פרק ראשון	—	ספר בראשית	—	(12x2)	—	24 נקודות
פרק שני	—	היסטוריוגרפיה ונבואה	—	(20x2)	—	40 נקודות
פרק שלישי	—	נושאי החובה	—	(6x3)	—	18 נקודות
פרק רביעי	—	נושאי ההרחבה	—	(6x1)	—	6 נקודות
פרק חמישי	—	קטע שלא נלמד	—	(4x3)	—	<u>12 נקודות</u>
		סה"כ			—	100 נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד. (2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים המצולמים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כטיוטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון — ספר בראשית (24 נקודות)

ענה על שתי השאלות 1-2.

בכל שאלה ענה על סעיף א — חובה (7 נקודות) ועל אחד מן הסעיפים ב-ג (5 נקודות).
(לכל שאלה — 12 נקודות)

1. קרא בראשית, ו', 22-5.

ה וַיֵּרָא ה' כִּי רָבָה רֵעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יֶעֶר מְחֻשְׁבֶּת
ו לְבֹרֶק רָע כָּל-הַיּוֹם: וַיִּנְחַם ה' כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם
ז בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֶל-לְבָבוֹ: וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם
אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-
ח רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחְמָתִי בִּי עֲשִׂיתֶם: וְנָח מֵצָא חָן
בְּעֵינֵי ה':

ט אֱלֹהֵי תוֹלְדֹת נָח אִישׁ צְדִיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-
י הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-
יא חָם וְאֶת-יָפֶת: וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ
יב חֲמָס: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-
יג בָּשָׂר אֶת-דְּרָכָהּ עַל-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ

קֵץ כָּל-בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי-מְלָאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּנִי
יד מְשַׁחִיתָם אֶת-הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבָת תַּעֲצִיבָהּ קָנִים תַּעֲשֶׂה
טו אֶת-הַתֵּבָה וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר
טז תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
טז רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צִהָרוּ תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל-אַמָּה
ז תַּכְלִינָהּ מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בַּצִּדָּה תִּשְׂשֶׁם תַּחְתִּים שְׁנַיִם
יז וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת-הַמָּבּוּל מִיָּם עַל-הָאָרֶץ
לִשְׁחַת כָּל-בָּשָׂר אֲשֶׁר-בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר-

יח בָּאָרֶץ יָגוּעַ: וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל-הַתֵּבָה אַתָּה
יט וּבִנְיָךְ וְאִשְׁתְּךָ וְנִשְׁי־בְנֶיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל-חַי מִכָּל-בָּשָׂר שְׁנַיִם
כ מִכָּל תָּבִיא אֶל-הַתֵּבָה לְהַחְיֹת אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו: מִהָעוֹף
לְמִינֵהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם
כא מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחְיֹת: וְאַתָּה קַח-לְךָ מִכָּל-מִאֲכָל אֲשֶׁר
כב יֹאכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וּלְהֶם לֶאֱכֹלָה: וַעֲשֵׂה נָח כָּל
אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים בֶּן עֲשֶׂה:

ענה על סעיף א (חובה).

א. קרא פסוקים 5-7 ופסוקים 11-12 בקטע שלפניך.

(1) ציין, על פי פסוקים 5-7, מהי ההחלטה שהחליט אלוהים. (3 נקודות)

(2) ציין, על פי פסוקים 11-12, מהו החטא של האנושות שגרם לאלוהים להחליט

החלטה זו. (4 נקודות)

ענה על אחד מן הסעיפים ב-ג.

ב. (1) קרא פסוק 7 בקטע שלפניך וגם **בראשית**, א', 25-26.

הסבר את ההיפוך בין מעשי האל בפסוק 7 בקטע שלפניך ובין מעשיו ב**בראשית**, א', 25-26. (3 נקודות)

(2) קרא פסוק 5 בקטע שלפניך וגם **בראשית**, א', 31.

בשני הקטעים יש שימוש באותו הפועל **וַיֵּרָא**, אך תוצאות הראייה מנוגדות בתכלית.

הסבר כיצד ההיפוך בין הנאמר בשני הקטעים מודגש באמצעות השורש ר-א-ה

שבשני הקטעים. בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

ג. קרא פסוקים 17-22 בקטע שלפניך וגם **בראשית**, י"ח, 20-32.

(1) הסבר את ההבדל בין תגובת נח על ההחלטה של אלוהים ובין תגובת אברהם על

ההחלטה של אלוהים בנוגע לסדום ועמורה. (2 נקודות)

(2) קרא את הקטע שלפניך מפירוש רש"י לפסוק 9:

'בד'תיו'. יש ... דורשים אותו לשבת... ויש שדורשים אותו לגנאי. לפי דורו היה צדיק,

ואילו היה בדורו של אברהם, לא היה נחשב לכלום.

פירוש רש"י למילה בדורותיו, המגנה את נח, מקבל חיזוק מן ההבדל בתגובה שציינת

בסעיף (1).

הסבר קביעה זו. (3 נקודות)

2. קרא בראשית, ט"ו, 16-1.

א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר-הָהוּא
 ב אֶל-אַבְרָם בַּמּוֹחָז לֵאמֹר אֶל-תִּירָא אַבְרָם אֲנִי מִגֵּן לָךְ
 ג שְׂכָרְךָ הִרְפָּה מְאֹד: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי הָיָה מִה-תִּתֶּן-לִי
 ד וְאֲנִי הוֹלֵךְ עִדְרֵי וּבֶן-מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דִּמְשָׁק אֱלִיעֶזֶר:
 ה וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּנָה זֶרַע וְהִנֵּה בֶן-בֵּיתִי יוֹדֵשׁ אֹתִי:
 ו וְהִנֵּה דְבַר-הָהוּא אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי-אִם אֲשֶׁר
 ז יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ: וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִבֵּט-
 ח נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם-תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר
 ט לֹא כֹה יִהְיֶה זֶרַעְךָ: וְהָאֱמֹן בְּהָיָה וַיַּחֲשֹׁבָה לוֹ עֲדָקָה:
 י וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי הָהוּא אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת
 יא לָךְ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הָיָה בְּמָה
 יב אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַחָה לִי עֲגֹלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת
 יג וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלֶּשׁ וְתֹר וְגֹזֶל: וַיִּקַּח-לוֹ אֶת-כָּל-
 יד אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ-בָּתְרוֹ לִקְרֹאת רַעְיוֹ
 טו וְאֶת-הַצֹּפֹר לֹא בָתֵּר: וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל-הַפָּגְרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם
 טז אַבְרָם: וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתִרְדְּמָה נָפְלָה עַל-אַבְרָם וְהִנֵּה
 טז אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלֶתָ עָלָיו: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תֵּדַע
 טז כִּי-גֵר וַיְהִי זֶרַעְךָ בָּאָרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדּוֹם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע
 טז מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָּן אֲנִי וְאַחֲרָי-
 טז כֵּן יֵצְאוּ בְּרַכָּשׁ גָּדוֹל: וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל-אַבְתָּיִךְ בְּשָׁלוֹם
 טז תִּקָּבֵר בְּשִׁיבָה טוֹבָה: וְדוֹר רַבִּיעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא-שָׁלֵם
 טז עֹן הָאֱמֹרִי עַד-הֵנָּה:

ענה על סעיף א (חובה).

א. קרא פסוקים 1-5 בקטע שלפניך.

(1) ה' מבטיח לאברם "אנכי מִגֵּן לְךָ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מֵאֵד" (פסוק 1), אבל בשביל אברם אין

תועלת בהבטחה זו.

הסבר מדוע אין תועלת בהבטחה זו בשביל אברם. בסס את דבריך על הכתוב.

(4 נקודות)

(2) מה האל משיב לאברם על השאלה: "מה תִּתֵּן לִי" (פסוק 2)?

בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)

ענה על אחד מן הסעיפים ב-ג.

ב. פרשנים רבים התלבטו במשמעות המשפט "וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה" (פסוק 6), ובעיקר בשאלה

מי החשיב צדקה למי.

הצע הסבר אחד למשפט זה בהקשרו.

ג. בפסוק 16 נאמר: "כִּי לֹא שָׁלֵם עֹן הָאִמְרִי עַד הֵנָּה".

(1) על פי אמירה זו, מה יהיו הנסיבות להורשת העמים היושבים בארץ? הסבר.

(2 נקודות)

(2) קרא גם **מלכים ב**, כ"א, 8-14.

הסבר, על פי פסוקים אלה, באילו נסיבות ההבטחה לאברהם אינה מגנה על

זכויות צאצאיו לשבת בארץ. (3 נקודות)

פרק שני — היסטוריוגרפיה ונבואה (40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 3-5.

בכל שאלה שבחרת, ענה על סעיף א — חובה (8 נקודות) ועל שניים מן הסעיפים ב-ד (לכל סעיף — 6 נקודות).

(לכל שאלה — 20 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 3-5.

3. קרא מלכים א, י', 1-13.

א ומלכת-שבא שמעת את-שמע שלמה
ב לשם ה' ותבא לנסתו בחידות: ותבא ירושלמה בחיל
כבר מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב-מאד ואבן יקרה
ותבא אל-שלמה ותדבר אליו את כל-אשר היה עס-לבבה:
ג ויגדלה שלמה את-כל-דבריה לא-היה דבר נעלם מן-
ד המלך אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת-שבא את כל-חכמת
ה שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו
ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית
ו ה' ולא-היה בה עוד רוח: ותאמר אלה-המלך אמת היה הדבר
ז אשר שמעתי בארצי על-דבריך ועל-חכמתך: ולא-האמנתי
לדברים עד אשר-באתי ותראינה עיני והנה לא-הגדלי
ח החצי הוספת חכמה וטוב אל-השמועה אשר שמעתי: אשרי
אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים
ט את-חכמתך: יהי ה' אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך
על-כפא ישראל באהבת ה' את-ישראל לעלם וישימך
י למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים
יא כבר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם
ההוא עוד לרב אשר-נתנה מלכת-שבא למלך שלמה: וגם
יב אני חידם אשר-נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים
הרבה מאד ואבן יקרה: ויעש המלך את-עצי האלמגים
מסעד לבית-ה' ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא
יג בא-בן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה: והמלך שלמה
נתן למלכת-שבא את-כל-חפצה אשר שאלה מלבד
אשר נתן-לה ביד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה:

ענה על סעיף א (חובה).

א. "ולא היה בה עוד רוח" (פסוק 5).

"ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני" (פסוק 7).

ציין שלושה דברים המוזכרים בקטע, שגרמו למלכת שבא להתפעלות ולתדהמה.

ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. קרא פסוקים 10-13 בקטע שלפניך.

(1) מהי הפעילות המשותפת לשלמה המלך ולחירם מלך צור? (תוכל להיעזר

ב**מלכים א**, ט', 26-28.) (3 נקודות)

(2) יש הסבורים שהביקור של מלכת שבא אצל שלמה נועד לברר אפשרות של

שיתוף פעולה עם שלמה, כמו שעשה חירם.

הסבר סברה זו, ובסס אותה על פסוקים 10-13 בקטע שלפניך. (3 נקודות)

ג. קרא פסוקים 6-9 בקטע שלפניך וגם **קהלת**, א', 12-18.

מהו היחס של מלכת שבא כלפי חכמת שלמה, ומהו היחס של קהלת כלפי החכמה בכלל?

ד. קרא גם **מלכים א**, י"א, 1-9.

הסבר כיצד התיאור של שלמה בקטע זה מפרק י"א עשוי להסביר את הצלחת מדיניות

החוץ שלו ואת מקור עושרו הרב.

א בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה
 לָאָחֳזִי מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה בִּשְׁמֶרֶן עַל־יִשְׂרָאֵל
 ב תִּשְׁעַת שָׁנִים: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי ה' רַק לֹא כַּמְלִכִּי יִשְׂרָאֵל
 ג אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵינוּ: עָלָיו עָלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיהִי־לוֹ
 ד הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיֵּשֶׁב לוֹ מִנְחָה: וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ קָשָׁר
 אֲשֶׁר שָׁלַח מִלְּאֻכִּים אֶל־סוּא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וּלֹא־הָעִלָּה מִנְחָה
 ה לַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר כְּשָׁנָה בִּשְׁנָה וַיַּעֲצֵרְהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיֹּאסְרֵהוּ בֵּית
 ו כְּלֹא: וַיַּעַל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ וַיַּעַל שְׁמֶרֶן וַיִּצַּר עָלֶיהָ
 ו שלֹשׁ שָׁנִים: בִּשְׁנַת הַתְּשַׁעִּית לַהוֹשֵׁעַ לְכַד מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־
 שְׁמֶרֶן וַיִּגַּל אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֹׁדָה וַיֵּשֶׁב אוֹתָם בַּחֲלָח וּבַחֲבוּר
 ז נָהָר גִּזְזִין וְעָרֵי מְדִי: וַיְהִי כִּי־חֲטָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 ח לַה' אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלָה אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִתַּחַת יַד
 פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: וַיִּלְכּוּ בַּחֲקוֹת
 ט הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹדִישׁ ה' מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלְּכִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 עָשׂוּ: וַיַּחֲפְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא־כֵן עַל־ה'.
 י אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בָּמוֹת בְּכָל־עָרֵיהֶם מִמִּגְדָּל נֹצֵרִים עַד־
 יא עֵיר מִבְּצָר: וַיַּעֲבֹדוּ לָהֶם מִצִּבּוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעָה גְּבוּהָה
 יב וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן: וַיִּקְטְרוּ־שֵׁם בְּכָל־בָּמוֹת כְּגוֹיִם אֲשֶׁר־
 יג הִגְלָה ה' מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְבָרִים רָעִים לְהַכְעִיס אֶת־ה'.
 יד וַיַּעֲבְדוּ הַגִּלְלִים אֲשֶׁר אָמַר ה' לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדְּבָר
 טו הַזֶּה: וַיַּעַר ה' בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה בְּיַד כָּל־נְבִיאָיו כָּל־חֹזֵה
 לְאֹמֹר שָׁבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי חֻקּוֹתַי כְּכָל־
 ו הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם וְאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם בְּיַד
 ז טו עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים: וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשׂוּ אֶת־עֶרְפָּם כַּעֲרֹף אֲבוֹתָם
 ח אֲשֶׁר לֹא הֵאֱמִינוּ בַּה' אֱלֹהֵיהֶם: וַיִּמָּאֲסוּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־
 טו בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבוֹתָם וְאֶת עֲדוּתִיו אֲשֶׁר הָעִיד בָּם
 י וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיַּהֲבִלוּ וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבְתֶם אֲשֶׁר
 טז צִוָּה ה' אֹתָם לַבְּלֹתִי עֲשׂוֹת כָּהֵם: וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת
 ה' אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסַּכָּה שָׁנִים עֲגָלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשִׁירָה

נְבִיאִי

שְׁנִי

וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְכָל-עֲבָד הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת-הַבַּעַל: וַיַּעֲבִידוּ אֶת-
 בְּנֵיהֶם וְאֶת-בָּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים וַיִּנְחָשׁוּ וַיִּתְמַכְדּוּ
 לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי ה' לְהַכְעִיסוֹ: וַיִּתְאַנֶּף ה' מְאֹד
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרֹם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר רֶק שְׁבֹט יְהוּדָה לְבָדוֹ:
 גַּם-יְהוּדָה לֹא שָׁמַר אֶת-מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכוּ בַּחֲקֹת
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ: וַיִּמָּאֵס ה' בְּכָל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵם
 וַיִּתְּנֵם בְּיַד-שָׂרִיסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֵם מִפָּנָיו: כִּי-קָרַע יִשְׂרָאֵל
 מֵעַל בֵּית דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֶת-יִרְבֶּעֶם בֶּן-נִבְט וַיֵּדָא יִרְבֶּעֶם אֶת-
 יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי ה' וַהֲחִטִּי'אִם חֲטָאָה גְדוֹלָה: וַיִּלְכוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל-חֲטָאוֹת יִרְבֶּעֶם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא-סָרוּ מִמֶּנָּה: עַד
 אֲשֶׁר-הִסִּיר ה' אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד כָּל-
 עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וַיִּגַּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמְתוֹ אֲשׁוּרָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה:

ענה על סעיף א (חובה).

- א. (1) בקטע שלפניך מתואר סופה של ממלכת ישראל. ציין באיזו שנה (לועזית) נחרבה ממלכת ישראל. (2 נקודות)
- (2) על פי הקטע שלפניך, יש שתי סיבות לחורבן ממלכת ישראל: אחת נזכרת בפסוקים 3-6 ואחת נזכרת בפסוקים 7-23. ציין בלשונך את שתי הסיבות. בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

- ב. קרא גם עמוס, ד', 1-3.
- עמוס חי בתקופה שקדמה לחורבן ממלכת ישראל, וניבא את חורבנה.
- (1) הסבר מהו החטא שעמוס מאשים בו את נשות שומרון, וכתוב את התוצאה של חטא זה. (3 נקודות)
- (2) במה סוג חטא זה שונה מסוג החטאים שגרמו לחורבן, המוזכרים בפסוקים 7-23 בקטע ממלכים שלפניך? (3 נקודות)
- ג. קרא פסוקים 7-15 בקטע שלפניך.
- (1) הסבר את המטרה של הזכרת יציאת מצרים בתחילת הקטע. (2 נקודות)
- (2) באיזו דרך ניסה אלוהים להביא את העם לשוב למוטב? האם ניסיון זה הצליח? הסבר, ובסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)
- ד. קרא פסוקים 7-23 בקטע שלפניך.
- (1) אל מי מופנים הדברים על פי פסוקים 18-19 בקטע שלפניך? (3 נקודות)
- (2) הסבר מהו המסר של ההיסטוריוגרף בפסוקים 7-23 שלפניך לדורו ולזמנו. (3 נקודות)

5. קרא עמוס, ה', 21-27.

כא שָׁנָאתִי מְאֹדָה חֲגִיגָתְכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּעֲצֹרֹתֵיכֶם: כִּי אֲסִיתֶעְלוּ-
 לִי עֵלֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֲרִצֶּה וְשִׁלְמִי מְרִיאֵיכֶם לֹא אֶבִּיט:
 כב הֲסֹר מֵעָלֵי הַמֶּזֶן שְׂרִיךְ וְזִמְרַת נְבִלִיךָ לֹא אֶשְׁמַע: וַיְגַל בְּפִמִּי
 כה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה כְּנָחַל אֵיתָן: הַזִּבְחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתָּם-לִי
 כו בַּמִּדְבָּר אֲרַבְעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל: וּנְשֹׂאתֶם אֶת סִבּוֹת
 מִלְּפָנֶיכֶם וְאֵת בְּיוֹן צִלְמִיכֶם פּוֹכֵב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
 כז לָכֵן: וְהִגַּלְתִּי אֶתְכֶם מִהַלְאָה לְדַמְשֶׁק אֲמַר ה' אֱלֹהֵי-
 צַבָּאוֹת שָׁמוֹ:

ענה על סעיף א (חובה).

א. בקטע שלפניך הנביא מבקר את התנהגות העם, ומתאר את ההתנהגות הרצויה בעיני ה'.
 מהי ההתנהגות שהנביא מבקר, ומהי הדרישה שהוא מציב לעם? בסס את דבריך על הכתוב.

ענה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. קרא פסוק 25 בקטע שלפניך וגם ירמיה, ז', 22.

שני הנביאים מזכירים את העבר כדי לבסס את טענותיהם.

איזו תקופה שני הנביאים מזכירים, ומהו המסר שרצו שניהם להעביר באמצעות הזכרת
 תקופה זו דווקא?

ג. קרא פסוקים 24-25 בקטע שלפניך.

- (1) ציין והסבר אמצעי ספרותי אחד שהנביא משתמש בו בפסוקים אלה. (2 נקודות)
 (2) הסבר את התרומה של האמצעי שצינת בסעיף (1) להבנת המסר של הנביא.
 (4 נקודות)

ד. קרא פסוקים 26-27 בקטע שלפניך.

(1) קרא גם עמוס, ד', 6-11.

בפסוקים 6-11 מזכירים אסונות. הסבר לָשֵׁם מה הביא ה' אסונות אלה על העם.
 (3 נקודות)

- (2) לפי דברי הנבואה בפסוקים 26-27 בקטע שלפניך, האם הושגה המטרה שבגללה
 הביא האל את האסונות? נמק, ובסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)

שים לב: המשך הבחינה בעמוד הבא.

פרק שלישי — נושאי החובה (18 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 6-9 (לכל שאלה — 6 נקודות).

חוק

6. קרא **דברים**, כ"ד, 10-13.

כִּי-תֵשֶׁה בְּרֵעֶךָ
אִם מִשְׁנֵאת מְאוּמָה לֹא-תִבָּא אֶל-בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עֲבָטוֹ: בְּחוּץ
תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אֶתָּה נָשָׂה בּוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת-הָעֲבוֹט
הַחוּצָה: וְאִם-אִישׁ עֲנִי הוּא לֹא תִשָּׁב בַּעֲבָטוֹ: הָשִׁב תִּשָּׁב
לוֹ אֶת-הָעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׁלְמָתוֹ וּבִרְכֶּךָ וּלְךָ
תִּהְיֶה עֲדָקָה לְפָנַי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

החוק בקטע שלפניך עוסק בנושא שנתן לרעהו הלוואה ובא לקחת ממנו חפץ כמשכון.

על הנושה מוטלות שתי מגבלות.

- א. מהי הסיבה למגבלה הראשונה, ומהי הסיבה למגבלה השנייה? (4 נקודות)
- ב. מהו הגמול לנושה שמקיים את המגבלות? (2 נקודות)

חכמה

7. קרא **איוב**, מ"ב, 1-6.

וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת-יְיָ וַיֹּאמֶר: יָדַעַתְּ כִּי-
כָל תּוֹכַל וְלֹא-יִפְצָר מִפְּנֵי מְזֻמָּה: מִי זֶה וּמַעֲלִים עֵצָה בְּלִי
דַּעַת לְבֹן הַגְּדִתִּי וְלֹא אֲבִין נִפְלְאוֹת מַפְנִי וְלֹא אֲדַע: שָׁמַע-
נָא וְאֲנֹכִי אֲדַבֵּר אֲשַׁאלְךָ וְהוֹדִיעֲנִי: לְשִׁמְעָאֲזֶן שָׁמַעְתִּיךָ
יָעֲתָה עֵינִי רָאִיתִךָ: עַל-כֵּן אֶמָּאֵס וְנִחַמְתִּי עַל-עֲפָר וָאֶפֶר:

על השאלה אם איוב השתכנע מדברי אלוהים אליו אפשר להשיב שתי תשובות מנוגדות:

איוב השתכנע ממענה האלוהים, ואיוב לא השתכנע ממענה זה. הסבר כל תשובה.

בסס את דבריך על הכתוב.

נביאי אמת ונביאי שקר

8. קרא ירמיה, כ', 7-9.

ז פְּתִיתֵנִי ה' וְאַפֶּת חֲזַקְתִּי וְתוֹכַל
ח הֵייתִי לְשָׁחוֹק כָּל-הַיּוֹם כָּל־הַלַּיְלָה לִי: כִּי-מִדִּי אֲדַבֵּר אֲזַעֵק
חֲמָס וְשׂוֹד אֶקְרָא כִּי-הִיָּה דְבַר-ה' לִי לְחִרְפָּה וּלְקֶלֶס כָּל-
ט הַיּוֹם: וְאִמַּרְתִּי לֹא-אֶזְכְּרֵנּוּ וְלֹא-אֲדַבֵּר עוֹד בְּשֵׁמוֹ וְהִיָּה בְלִבִּי
כָּאֵשׁ בַּעֲרַת עֶצֶר בַּעֲצַמֹתַי וְנִלְאִיתִי כָלְכָל וְלֹא אוֹכַל:

הסבר על פי פסוקים אלה את המתח הפנימי שהנביא חש בעת מילוי שליחותו.
בסס את דבריך על הכתוב.

שיבת ציון

9. קרא יחזקאל, י"ח, 1-4.

א וְהִי דְבַר-ה' אֵלַי לֵאמֹר: מַה-לָּכֶם
ב אַתֶּם מְשָׁלִים אֶת-הַמֶּשֶׁל הַזֶּה עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
ג אֲבוֹת יֵאָכְלוּ בָסֶר וְשָׁנִי הַבָּנִים תִּקְהֶינָה: חִי-אֲנִי נָאִם אֲדֹנָי
ד ה' אֲסִי-הִיָּה לָכֶם עוֹד מֶשֶׁל הַמֶּשֶׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: הֵן כָּל-
הַנִּפְשוֹת לִי הֵנָּה נִנְפְשׁ הָאָב וְנִנְפְשׁ הַבֵּן לִי-הֵנָּה הַנִּפְשׁ
הַחַטָּאת הִיא תָּמוּת:

א. יחזקאל יוצא נגד תפיסת גמול שהייתה נפוצה בקרב גולי בבל, ומציע תפיסת גמול שונה.

הסבר קביעה זו, ובסס אותה על הכתוב. (3 נקודות)

ב. קרא גם מלכים ב, כ"ג, 24-27.

האם עמדת ההיסטוריוגרף לפי פסוקים אלה עולה בקנה אחד עם עמדת הנביא יחזקאל או

עם עמדת העם? נמק את דבריך, ובסס אותם על הכתובים. (3 נקודות)

פרק רביעי — נושאי ההרחבה (6 נקודות)

ענה על אחת מן השאלות 10-13 (6 נקודות).

חוק

10. קרא ויקרא, כ"ה, 10-13; 23.

ויקרא, כ"ה, 10-13

י
וְקִדְשֵׁתֶם
אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל-יֹשְׁבֵיהָ
יֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבֹתֶם אִישׁ אֶל-אָחִיתוֹ וְאִישׁ אֶל-
אִי מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: יֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם
לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת-סִפְיָחָהּ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת-נִזְרֶיהָ:
יב בִּי יֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ:
יג בְּשָׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל-אָחִיתוֹ:

ויקרא, כ"ה, 23

כג
וְהָאֶרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצִמְתָּת בִּי-לִי
הָאֶרֶץ בִּי-גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אֹתָם עִמְדִי:

הסבר את העיקרון המובא בפסוק 23, וכתוב כיצד עיקרון זה בא לידי ביטוי בפסוקים 10-13 שלפניך.

חכמה

11. קרא קהלת, י"ב, 12-1.

א וזכר את בוראיו בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו
ב ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: עד
אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושוב
ג העבים אחר הגשם: ביום שיועו שמרי הפית והתעויות
אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות:
ד וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור
ה וישחו כל בנות השיר: גם מגבה ייראו וחתחתים בדרך
ו ינאץ השקד ויסתכל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם
ו אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופדים: עד אשר לא ירחק
חבל הפספס ותרץ גלת הזהב ותשבר בר על המפוע ונרץ
ז הגלגל אל הבור: וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח
ח תשוב אל האלהים אשר נתנה: הבל הבלים אמר הקוהלת
ט הכל הבל: ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את
י העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: בקש קהלת למצא
יא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: דברי חכמים כדרבנות
יב וכמשמדות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ויתר
מהמה בני הזר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה
יגעת בשור:

הכתוב בקטע שלפניך מקהלת מסייע להבין את שני הטעמים למצווה "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן" (ויקרא, י"ט, 32).

א. הסבר מה עשוי להיות הטעם למצווה זו על פי פסוקים 1-7 בקטע שלפניך. (3 נקודות)

ב. לדעת חז"ל, שלמה כתב את ספר קהלת בזקנותו.

הסבר מה עשוי להיות הטעם למצווה לפי פסוקים 8-12, לאור דעה זו של חז"ל.

(3 נקודות)

נביאי אמת ונביאי שקר

12. קרא מלכים א, כ"ב, 7-2.

ב ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך-יהודה אל-מלך
ג ישראל: ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו הידעתם פילנו רמת
ד גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: ויאמר
אליהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט
א-ל-מלך ישראל כמוני כמוך פעמי כעמך פסוסי פסוסיך:
ה ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל דרש-נא כיום את-דבר
ו ה': ויקבץ מלך-ישראל את-הנביאים פארבע מאות איש
ז ויאמר אלהם האלך על-רמת גלעד למלחמה אם-אחזל
ז ויאמרו עליה ויתן אדני ביד המלך: ויאמר יהושפט האין פה
נביא לה' עוד ונדרשה מאתו:

חז"ל אמרו: ואין שני נביאים מתנבאין בסגנון אחד. (תלמוד בבלי, סנהדרין, פ"ט, ע"א)

על סמך אמרה זו הסבר את הבקשה של יהושפט בפסוק 7.

בס את דברך על הכתוב.

שיבת ציון

13. קרא תהלים, קל"ז, 1-6.

א על-נהרות ופכל שם ישבנו גם-פכינו בזכרנו את-ציון: על-
ג ערבים בתוכה תלינו כנדותינו: כי שם ו שאלונו שובינו
ד דברי-שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
ה את-שיר-ה' על אדמת נכר: אם-אשכח ירושלם תשכח
ו ימיני: תדבק לשוני ו לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה
את-ירושלם על ראש שמחתי:

במזמור שלפניך בא לידי ביטוי חשש שהכותב מבקש לתת עליו מענה.

מפני מה כותב המזמור חושש? הדגם והסבר את החשש באמצעות שתי דוגמאות מן המזמור.

שים לב: המשך הבחינה בעמוד הבא.

פרק חמישי — קטע שלא נלמד (12 נקודות)

ענה על שאלה 14 חובה ועל שתיים מן השאלות 15-17 (לכל שאלה — 4 נקודות).

קרא שמואל ב, ב', 17-28.

וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד־מָאֹד בַּיּוֹם
 יח הָהוּא וַיִּגָּף אֲבִנֵּר וְאִנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד: וַיְהִיו שְׁם
 שְׁלֹשָׁה בְנֵי צְרוּיָה יוֹאָב וְאַבִּישִׁי וְעִשָּׂהָאֵל וְעִשָּׂהָאֵל קָל
 יט בְּרָגְלָיו כְּאַחַד הַצְּבִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה: וַיִּרְדֹּף עִשָּׂהָאֵל אַחֲרֵי
 אֲבִנֵּר וְלֹא־נָטָה לָלֶכֶת עַל־הַיַּמִּין וְעַל־הַשְּׂמֹאל מֵאַחֲרֵי
 כ אֲבִנֵּר: וַיִּפֹּן אֲבִנֵּר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הָאֵתָה זֶה עִשָּׂהָאֵל וַיֹּאמֶר
 כא אֲנִכִּי: וַיֹּאמֶר לוֹ אֲבִנֵּר נָטָה לְךָ עַל־יְמִינְךָ אוֹ עַל־שְׂמֹאלְךָ
 וְאַחֲזֵז לְךָ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקַח־לְךָ אֶת־חִלְצָתוֹ וְלֹא־אָבָה
 כב עִשָּׂהָאֵל לָסוּר מֵאַחֲרָיו: וַיֹּסֶף עוֹד אֲבִנֵּר לֵאמֹר אֶל־עִשָּׂהָאֵל
 סוּר לְךָ מֵאַחֲרֵי לָמָּה אֲכַפֶּה אֶרְצָה וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי אֶל־יוֹאָב
 כג אַחִיךָ: וַיִּמָּאֵן לָסוּר וַיִּפְּהוּ אֲבִנֵּר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל־הַחֹמֶשׁ
 וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיַּפֵּל־שֵׁם וַיִּמָּת תַּחְתּוֹ וַיְהִי כֹל־הַפֶּא
 כד אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָפַל שֵׁם עִשָּׂהָאֵל וַיִּמָּת וַיַּעֲמְדוּ: וַיִּרְדֹּפוּ
 יוֹאָב וְאַבִּישִׁי אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וְהַשֹּׁמֵשׁ פָּאָה וְהָמָּה בָּאוּ עַד־
 כה גִּבְעַת אֲמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־גִיחַ דֶּרֶךְ מִדְּבָר גִּבְעוֹן: וַיִּתְּקִבְצוּ
 בְנֵי־בְנִימִן אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וַיְהִיו לְאַגְדָּה אַחַת וַיַּעֲמְדוּ עַל רֹאשׁ
 כו גִּבְעָה אַחַת: וַיִּקְרָא אֲבִנֵּר אֶל־יוֹאָב וַיֹּאמֶר הֲלִנְצָח תֹּאכַל*
 חֶרֶב הַלּוֹא יִדְעָתָה כִּי־מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתַי לֹא־
 כז תֹּאמַר לְעַם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אַחִיהֶם: וַיֹּאמֶר יוֹאָב חֵי הָאֱלֹהִים
 כִּי לֹלֵא דְבַרְתָּ כִּי אֲנִי מִהַפְּקָר נֶעְלָה הָעַם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אַחִיו:
 ח וַיִּתְּקֵעַ יוֹאָב בְּשׁוֹפָר וַיַּעֲמְדוּ כֹל־הָעַם וְלֹא־יִרְדֹּפוּ עוֹד אַחֲרֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִסְפּוּ עוֹד לְהִלָּחֵם:

* תֹּאכַל — בִּהְיוֹת זֶה פִּירוּשׁוֹ תִּהְיֶה

לאחר מות שאול פרצה מלחמת אחים בין הכוחות של אבנר שר צבא שאול ובין הכוחות של יואב שר צבא דוד. הקטע שלפניך מתאר קרב במלחמה זו.

ענה על שאלה 14.

14. קרא פסוקים 18-23 בקטע שלפניך.

בקטע שלפניך מתואר מפגש בין שני לוחמים, עשהאל ואבנר. לכל אחד מהם יש יתרון על יריבו.

א. היתרון של אבנר היה ניסיון במלחמה. מה היה היתרון של עשהאל? בסס את דבריך

על הכתוב. (2 נקודות)

ב. ציין מי גבר על מי. בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 15-17.

15. קרא פסוק 22 בקטע שלפניך.

במלחמת אחים מעורבים גם היבטים רגשיים קשים.

הסבר מה אפשר ללמוד מפסוק זה על הקושי הרגשי במלחמת אחים שאבנר מתייחס אליו.

בסס את דבריך על הכתוב.

16. קרא פסוק 18 ופסוק 24 בקטע שלפניך.

מה יכולה להיות הסיבה שיואב ואבישי רדפו דווקא אחרי אבנר? בסס את דבריך על הכתוב.

17. קרא פסוקים 26-28 בקטע שלפניך.

א. מה אבנר מבקש להשיג באמצעות השאלות הרטוריות שבפסוק 26? (2 נקודות)

ב. האם השיג אבנר את מבוקשו? בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך